

מהל' כלים ט"ו א"כ ו' ג מ"ט ט"ט מהל' כלים טלכס 6 :

דרכה . ר"ח פסק דהנכה כרבי שמעון דתוך הפרק כלפני הפרק כדמסקין עליה ויאל דופן (לפי 79 מו.) והואו דאית ליה דתוך הזמן כללחר זמן איתחב לעיל *ומתוך כך פסק נמי דאין הלכה כרבה דלחזר חזקה הביאה סימניו דהא ר' שמעון דפסקין כוותיה לית ליה דרבה ועוד בפרק מי שמת (כ"ג 79 קט.) אמר רב נחמן בודקין לחלילה ולמיאונים ואין נראה דלפילו יהיה הלכה כר' שמעון בזה דתוך הפרק כלפני הפרק אין הלכה כמותו בזה דלית ליה חזקה דרבה ללא הא בזה תילא ורבה גופיה פסק לעיל דתוך הזמן כלפני זמן והא דמוקי הש"ס כדמיתא כרבי שמעון ולית ליה דרבה אע"ג דלחזר דלחזר שפיר כרבי יהודה וכרבה אין זו ראייה מן הש"ס (ג) דמיישב דברייהא בכל ענין ודרב נחמן נמי ליתא מקמי רבה דהוי בתראה ועוד דרבה נמי איכא לאוקומי מילתיה דרב נחמן דלחזר בודקין למיאונין הייט תוך הפרק דליכא חזקה אז נמי אחר הפרק ובודקין אס לא ימלאו שערות תמאן דאין חוששין שמא נשאו אלא כשבעל אחר זמן ורבה איירי בשבעל ומעשים בכל יום דמאינין אבדיקה נשים לאחר הפרק והייט דלא כר"ס ורפי' בתוך הפרק כלפני הפרק אומר רבי דאין הלכה כרבי שמעון דעל כרחק תוך הזמן ותוך הפרק לאו חדא מילתא הוא דלא חדא מילתא הוא א"כ אמאי איתחבו

תוספי הרא"ש

כשור לסי הפאה . והא דאמרינן כל מעשיה בכלי גללים כלי אדמה נעשית דהיינו ב' ימים שמוין כל בתן השורף את הפרה והחמירו שם לפי שהקילו להפאותיו להיציא מלבן של צדוקין : אלא לענין נספרא ספ' ר"ח ווע שבר בלשון יין וניאה שאין שבר כלי חרס ספסא משום נספרא אלא א"כ יתרו לאוכלין (א) שיש נשבר לנבר שושבר צריך יהוד (ותיבה) וי"א דהא דתנן בספ' כלים ומייתי לה בפרק אלו טריפות הדקין שבבלי חרס כן דרפנותיהו שיעורין ככדי סיבת קפן . ועד לוב ופלגא ע"פ סאה ברביעית . וכיון דאיירי ע"י יתיר אפי' הגדול שבתן יהא שיעורו ככדי סיבת קפן וי"א כיון דאין דרך ליחוד שבר כלי גדול כשון קפניו בל כך כשהלה דעתו . ויטויה קשה סאה דהניא בתוספתא דכלים בני קרקר' הגלי ודפנותיהן שישן ועשאן כלי מקבלין מוסאה סכאן ולהבא כלי ר' שאיר והב"א דכל כל חרס שפחור שעת אחת שוב אין לו מוסאה עולמית . והבא אמרין אע"ג דפחור לגמרי יש לו מוסאה ע"י יתיר וכן בניקב כשאינו יתיר סחור מקבלין יתירם וידיין כלי הוא לקבל רמונים ופרסי' דאם יתירו לרמונים מקבל מוסאה סכאן ולהבא . וי"א דהיא כשאינו צריך תיקון נהא ליה מוסאה ע"י יתיר והיא חנופה דאין לו מוסאה לעולם היינו כשצריך (מוסאה) תיקון . ותיבתא דתנן בספ' כלים תחבו תוליות פתח סו' שפחים סחור מירוח בפ"ס מקבל מוסאה משיסקט לאפות בו סופנין אלמא מועיל בו תיקון ולא מיסתבר לאוקיפין כ' שאיר אלא כרבנן וי"א דהא דאמר רבנן דאין לו מוסאה לעולם היינו כשברים קבנין פתוחים שיעורו הפשוט בחילין דפחות גרועות לא מהני בו תיקון אבל תך דתנור מיירי שיהא כלי חשוב כפתחלה ע"י תיקוני : כיצד בודקין כלי חרס לידע אם ניקב בגונם משקה . כולי שפעת' בטונם כלי חרס לענין טונם משקה וכן בפ' הצניע דקאמר רבא חשב מרות בכלי חרס ניקב בטונם משקה

הוא ויזמין ויזמין נמשכן ענייה נתינה ומיטון והוא נפ"י משתכח כלפני הפרק דמי וקטנה היא אבל לאחר הפרק דאי משתכחי סימן נינהו ושירין לה לא מהימני אלא להחמיר דלית ליה חזקה דרבה : **למסמסה כרבנן** . דהא מפני שאמרו סתמא היא וקמ"ל סהם משנה כרבנן דלחזרי אי אפשר : קראי . שדים נכחו בעשות מלרים דידך : **מתני'** **שהוא מכנים** . משקה כשמניחו על המים יש בו נקב גדול שהמים נכנסין לתוכו : מוילא . כל שכן אם טתן המים לתוס יולא המשקה לתוך : ויש . נקב קטן שמוילא ואינו מכנים ובגמרא מפרש מאי נפקא מינה : כל אבר . אלבע יתרה : שיש בו לפורן יש בו טלס . והוי אבר חשוב ומטמא בזהל אפי' אין בה שיעור דקימא לן "האברים אין להם שיעור אפי' פחות מכזה מן המז : ויש שיש בו טלס כו' . לא הוי אבר אם יתרה היא אבל אינה של יתרה אפי' אין בו לפורן אבר הוא ומטמא : **כל המטמא במדרס הוב מטמא במה** . כדמפרש בגמרא שאין לך כלי הראוי למושב הז שאלן שם כלי עליו וראוי לקבל כל עומאות והא דנקט טמא מה משום דומיא דמדרס הוא דאב הטומאה הוא והכי קאמר כל הראוי להיות אב הטומאה במדרס הז ראויה להיות אב הטומאה אם נגע במה או נטמא בזהל המז : ויש . שהוא כלי גמור לקבל כל עומאות ויגעה אב הטומאה על ידי מה ואינו נעשה אב כדמפרש בגמרא : **ג' למי מטמא** . לקדש בו מי חטאת דרחמנא אמר (בגודר יט) מים חיים אל כלי והאי לאו כלי הוא : **ופסול מזה גסטרא** . כלומר כל שכן אל נקבה גסטרא כשניקב בעיל לה מחורר גסטרא וטהורה מכל עומאה דהא אפי' כלי שלם מני נקיב ככונם משקה בעיל ליה : **גסטרא** . הייט שברי כלי חרס הראויין למלכה ועדיין מקבלין עומאה כדתינא בגמרא באלו ערפות (חולין 79 יד) הדקין שבבלי חרס הן וקרקרותיהן ודופנותיהן ושבין שלה מסומכין שיעורן ככדי סיבת קפן עד לוג ומלוג עד סאה כרביעית כו' : מוילא . דנקב קפן הוא : **כשר למי מטמא** . דכלי שלם בנקב קפן כולי האי לא בעיל : **ופסול משום גסטרא** . גסטרא שנקבה אפילו כמוליא משקה בטלה לה : שונין . הלכה למשה מסיני : **שיעורו ככונם משקה** . פחות של שיעורים המבעלים אותו מהיות כלי . כונם משקה הוא שיעור הראשון שהוא מבעלו מהיות כלי למי חטאת כדלחזר במסכת שבת (79 יא) חמש מדות בכלי חרס [ניקב כמוליא משקה טהור מלמלא גסטרא ועדיין כלי הוא לקדש בו מי חטאת] ניקב ככונם משקה פסול לקדש בו מי חטאת ועדיין כלי הוא לכל שאר דברים ניקב כשורש קפן טהור להכשיר זרעים ועדיין כלי הוא לעומאה שגרי ראו לקבל בו זיהים ניקב כמוליא זית טהור מטומאה שקבל עד שייחדנו לרמונים ניקב כמוליא רמון טהור מכלום נמלא כונם משקה הוא שיעור הראשון אבל כמוליא משקה לא בעיל : **ולא אמרו מוליא משקה** . בעיל אלא לענין גסטרא בלבד אע"ג שאיט מכנים לפי שאין אומרים הבא גסטרא לגסטרא כשניקבה כמוליא משקה שוב אין חס עליה ואינו משתמש בה שאין אומר הבא גסטרא אחרת וגינה תחת גסטרא ו לקבל משקה היולא אבל בכלי שלם שנקב כמוליא משקה לא בעיל מכלום לפי שהוא חס עליו ואינו שובר ומשתמש בו ומביא גסטרא ומניח תחתיו לקבל משקה היולא : **אם כנסה** . אם נכנס משקה לתוכה :

[לפי ל:]

[בככות ע"י ע"י]

סוכה כ. [לפי מנ:]

[שנת לו.]

הגהות הב"ח (ה) גפ' רבי שמעון והלחך הפרק : (ג) רש"י ר"ס והיניית איתא ר"ס והלחך הפרק : (ג) תוס' ד"ה והיניית וט' אין זו ראייה מן הש"ס ששה"ס מיישב וכו' ועוד דלכא נמי :

גליון הש"ס תוס' ד"ה והיניית וט' ומתוך כך פסק נמי . וכפינו זו כתבו הוב' בספ' ר"ס כחובות פת ע"כ ד"ס לאופק :

רש"י

[ע' תוס' פ' א' אלו מריפות דכס מסודרים דכרייה יוסף]